

[LT]

KONCEPCIJA

Paveikslų triptikas „Ilgesys“ – tai lietuviškumo paieškos per tapybą. Šios paieškos kyla iš ilgesio lietuviškumui, jaučiant jį slypintį kažkur giliai sąmonėje, kirbantį smalsume, tačiau pernelyg tolimą suvokimui, ir mėginant jį gyvai pajusti.

Lietuvą aš lengviausiai rasdavau gamtoje, nes ji vienintelė tokia čia, kur dar medžiuose tebegyvena senolių dvasios, kuri visuomet liks šaknimis įsikibusi į savo gimtąją žemę ir niekuomet neemigruos į svetimą kraštą. Tapiau medžius ir samanais. Tačiau Lietuva nėra tik griežtai apibrėžtas lopinėlis žemėlapyje. Tad Lietuvos ieškojau ir senuose liaudies simboliuose, ornamentuose, runose. Tapiau juos tikėdama, kad jų prasmė dar liko kažkur kolektyvinėje sąmonėje, ir tokiu būdu juos perskaitysiu.

Lietuvos ieškojau žmonėse, tačiau jau retas kasdienybėje sutiktas pilietis savyje nešioja gyvą lietuviškumą. Tik paslėptą giliai sąmonėje ir dažnai net visai nepasiilgtą. Tačiau aš prisimenu vieną pažintą žmogų, kuris dar tęsė lietuviškas tradicijas. Tai buvo mano močiutė. Jos buvimą Lietuvoje aš pajutau žiūrėdama į jos tamsiais žiemos vakarais žvakės šviesoje išaustas drobes. Jas ausdama, raštuose ji koduodavo savo jausmus, dainas, kurias tuo metu dainuodavo, meilę ir savastį.

Nusprendžiau jas nutapyti. Ir ne tik dėl to, kad norėjosi parodyti tuos lietuviškus ornamentus, o ir todėl, kad norėjosi juos iššifruoti. Tų drobių tapymas buvo tarytum meditacija. Ištapant kiekvieną sudėtingai atsikartojantį ornamentą, mintys turėjo begalę laiko palikti darbą ir keliauti į sąmonės tolius, kartu liekant susikaupus ir susikoncentravus, nepatiriant nuobodulio. Ta apimanti ramybė, atsipalaidavimas, meilė darbui, meilė tikslui, kurio tuo darbu siekiama, buvimas su savimi, savyje, su savo senoliais atmintyje ir buvo lietuviškumo pajautimas. Nes lietuviškumas toks netikėtai neapčiuopiamas, kad įmanomas suvokti ne kalbant ar skaitant apie jį, o patiriant.

Šiais darbais ir kviečiu kiekvieną, nebūtinai lietuvi, pabūti savyje, ir kiekvieną pasiilgusį tautiškumo – širdimi išklaudyti savo senolių. Šie paveikslai lieka kaip simbolis to, ką turėjo mano močiutė ir kiekvienas toliau nešioja savyje; tik truputėlį primiršęs.

[EN]

CONCEPTS

Triptych "Longing" is a search of the Lithuanianess by painting. The search arises from the yearning for Lithuanian identity and trying to feel vividly, while feeling it hiding somewhere deep in the subconscious, swarming in curiosity, but being too far for understanding.

I used to find Lithuanianess easily in nature. Because Lithuania's nature is the only one that will always be here, where spirits of ancestors are still living in the trees, and witch will always keep grasped to the ground with its roots and will never emigrate to the alien lands. I used to paint trees and moss. However, Lithuania is not only strictly defined piece of the map. So I was looking for it in the old ethnic symbols, ornaments and runes. I painted them in the belief that their meaning is still somewhere in the collective subconscious, and so I will read them this way.

I used to look for Lithuanianess in people. I rarely met any in my everyday life who felt deeply Lithuanian, but only carrying Lithuanianess hidden in the subconscious, and often quite not missed. But I remember someone who has continued the tradition of Lithuania. It was my grandmother. Her as Lithuanian, I perceived while looking at the canvases she has woven while dark winter evenings by the candle light. While weaving them she had encoded her feelings, songs, love and identity in them.

I decided to paint them. Not only because I wanted to show the Lithuanian ornaments, but also because I wanted to decode them. The painting process of those canvases was like a meditation. While painting every complex repetitive ornament my thoughts had plenty of time to leave the work and go to the subconscious sphere, still remaining focused and concentrated and without boredom. This tranquility, relaxation and love that I felt, the being with my own minds and ancestors in my memory felt exactly as being Lithuanian.

Because Lithuanianess is so unexpectedly intangible, it is only possible to understand while not talking or reading about it, but experiencing it.

With these paintings I invite every human to spend some time with the thoughts of their own and every one who is longing for the sensation of their true nationality, I invite to listen to their ancestors still vivid in their hearts. These paintings remain as a symbol of what my grandmother kept and every man still keeps inside, only forgot a little.

[LT]

BIOGRAFIJA

Inga Mrazauskaitė, gimusi 1986 metais, 2005 metais baigė Vilniaus Tuskulėnų vidurinę mokyklą su dailės pakraipa. 2009 metais su atžymėjimu baigė bakalauro studijas Vilniaus dailės akademijoje. 2011 metais įgijo dailės magistro kvalifikacinį laipsnį su atžymėjimu. Šiuo metu dirba kaip laisva kūrėja.

Ingos Mrazauskaitės tapybos darbų yra įsigiję kolekcininkai Lietuvoje, Vokietijoje.

Yra dalyvavusi parodose:

- 2009 07 20 - 2009 09 20 tapybos paroda "Sapnų teatras" restorano "Adria" patalpose.
- 2012 06 07 - 2012 06 23 personalinė tapybos paroda „Ilgesys“ Lietuvos aid'o galerijoje.
- 2013 01 planuojama tapybos paroda Nuova Galleria d'Arte la Piccola galerijoje Italijoje, Bolonijoje.

[EN]

BIOGRAPHY

Inga Mrazauskaitė (born in 1986) in 2005 graduated from Vilnius Tuskulenai Secondary school, where she attended art classes. In 2009 Inga completed BA studies at Vilnius Academy of Fine Arts. In 2011 she gained a Master's degree of Arts with citation. Currently Inga is working as an independent artist.

Some of Inga Mrazauskaites paintings are owned by collectors in Lithuania and Germany.

Has participated in exhibitions:

- 2009 07 20 - 2009 09 20 painting Exhibition "Sapnų teatras" (Dream Theater) in restaurant "Adria".
- 2012 06 07 - 2012 06 23 personal painting exhibition „Ilgesys“ in Lietuvos aid'o gallery.
- 2013 01 painting exhibition planned in Nuova Galleria d'Arte la Piccola galerijoje Italy, Bologna.